

Брой 18

Битоля, 2 май, сжбота 1942 год.

Цена 1 лв.

Год. I

ПЕЛИСТЕРСКО ЕХО

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ ВЪПРОСИ,
КУЛТУРА и ИНФОРМАЦИЯ — ИЗДАВА КОМИТЕТЪ

Редакторъ-уредникъ
ГЕОРГИ ВАСИЛЕВЪ

Редакция: улица „206“ № 5
Абонаментъ 50 лв. годишно

4 СТРАНИЦИ

ИЗЛИЗА ВСЪКА СЖБОТА

„Нашиятъ всъкидневенъ трудъ
е великото въ нашия животъ.
Работата е край жгълния камъкъ,
върху който е построенъ свѣта.
Самоуважението, което имаме,
произтича отъ работата, която
извършваме. Вчерашното е до-
бро за вчера, а не за днесъ.
Човѣкъ, който иска да твори,
не бива да се събужда сутринъ
съ миналогодишни мисли“.

Фордъ

Андрей Тошевъ

Единъ отъ рѣдкитѣ труженници за популяризиране на българската политическа история, дипломатъ и голѣмъ общественикъ, Андрей Тошевъ, е роденъ въ Стара Загора презъ 1867 г. Свършилъ по естественитѣ науки въ Белгия той нѣколко години бѣ учителъ, а най-ползотворната си обществена и културно-просвѣтна дейностъ прояви въ прочутия факелъ на българщината — Солунската гимназия. Тамъ той се запознава съ бита на българина македонецъ и отъ тамъ почна своята политико-обществена дейностъ. Той учителствува още въ Стара Загора и Варна, следъ което се връща втори пѣтъ въ Солунъ, въ Пловдивъ и най-после става лекторъ въ военното училище въ София. Андрей Тошевъ влиза въ дипломатическата кариера като дипломатически агентъ въ Битоля, въ времето, когато македонския българинъ отъ Битоля дигна пръвъ гласа си срещу врага. Андрей Тошевъ е свидетеля на онова историческо време, когато битолчанина показва на цѣлъ свѣтъ какъ може да се работи за свободата. Презъ 1908 година го премѣстватъ въ Цетина и Бѣлградъ. Следъ обявяването на Независимостта, той става пълномощенъ министъръ въ Бѣлградъ, Виена и Цариградъ и бѣ управляващъ легацията въ Берлинъ, и отъ 1919 година напусна своята дипломатическа кариера и се отдава на публицистика. Неговата публицистическа дейностъ е голѣма. Ще споменемъ само нѣколко негови трудове: „Погледъ върху економическото положение на Сърбия“, „Балканскитѣ войни“, „Полша въ културно отношение“, „Бегли спомени“, „Сръбско българската разпра“ и други. Неговата журналистическа дейностъ е огромна. Ние ще споменемъ само за следното негово дѣло: печатилъ е обширна учебна литература, сътрудничилъ въ много списания и издания на Българската академия на наукитѣ и въ списанията „Отецъ Пайсий“, „Българска мисль“, и много други и е сътрудникъ на ежедневната ни преса.

Членъ е на Академията на наукитѣ отъ 1908 година. Той е взелъ сжщо така участие въ разни конгреси и конференции въ чужбина по нашия националенъ въпросъ. За Македония, а по специално за Битолска областъ, Андрей Тошевъ въ своята дипломатическа кариера и като общественикъ, винаги е проявявалъ едно рѣдко благородство, явявалъ се е като защитникъ на тогава поробеното българско население въ Македония, когато то най-много се нуждаеше отъ такъвъ. Той погалаше извънредни усилия да може да послужи на населението въ времето, когато турската властъ безмилостно тормозеше всичко българско и благодарение на неговата дипломатическа намѣса българитѣ бѣха пощадени отъ голѣми жертви.

На 21 априлъ 1935 година Андрей Тошевъ състави кабинетъ и нѣ качеството си на министъръ - председателъ управлява България въ най-тежкитѣ времена, когато надъ държавата ни витаеше единъ продаженъ и пораженски духъ.

Битолчани, по случай отпразднуването на неговата 50 годишна обществена дейностъ му пожелаватъ крепко здраве за да доживѣе и времето, когато процесътъ на обединението на българското племе ще се завърши.

Тази радостъ, ще бѣде най-добрата награда на маститиятъ общественикъ, просвѣтителъ и публицистъ Андрей Тошевъ.

Т. Г. Крайничанецъ

Цената на месото и млѣкото

Конференция въ областната дирекция

По инициативата и подъ председателството на обл. директоръ г. Хр. Гуцовъ, въ областната дирекция се състоя конференция на служебни лица и представители на месаритѣ и млѣкаритѣ, на която е билъ разгледанъ въпроса за цената на месото и млѣкото и за продоволствието на града и областта съ тѣзи продукти.

Следъ като е изслушалъ за-

Тодоръ Каблешковъ

Тодоръ Каблешковъ бѣ единъ отъ най-ревностнитѣ апостоли на българското възраждане и труженикъ на българската свобода. Безстрашниятъ български войвода е билъ командующъ на копривщенскитѣ отрѣди презъ Априлското въстание въ 1876 година, когато българскиятъ народъ се вдигна на бунтъ за националната си свобода.

Каблешковъ е роденъ въ Копривщица презъ 1853 година. Основното и прогимназиалното си образование завършилъ въ Копривщица, а гимназиалното си образование въ Пловдивъ и цариградския султански лицей. Каблешковъ е единъ отъ рѣдко енергичнитѣ бунтовници. Следъ завръщането отъ Цариградъ, той се отдава на работа за подготвянето на въстанието. Презъ зимата на 1876 година Каблешковъ се срѣща съ Воловъ и Бенковски въ Ромжния, сближава се съ тѣхъ и почва да работи неуморно за свободата на България. Съ рѣдка душа и съ голѣма интелигентность, обичанъ отъ народа, той работи до саможертва. Но Каблешковъ бѣ уловенъ въ Троянския Балканъ, и отведенъ въ Габрово съ окови, измъчванъ отъ турската полиция, за да изкаже, това което той е носилъ въ душата си. Но коравиятъ българинъ и вѣренъ другаръ на своята дружина, взима отъ заптието револвера и туря край на своя младъ животъ, като не даде възможность на турската власть да открие тайната революционна организация.

Тодоръ Каблешковъ ще остане единъ отъ най-паметнитѣ герои на българското възраждане, защото сжщиятъ съ единъ небивалъ тактъ и умение превзе сърдцата на българския народъ съ една рѣдка умелость, успѣ да организира борбата въ Копривщица и благодарение на неговата тактичность и умѣлость Копривщенскиятъ край успѣ да манифестира сплотеността си въ борбата за свободата на България.

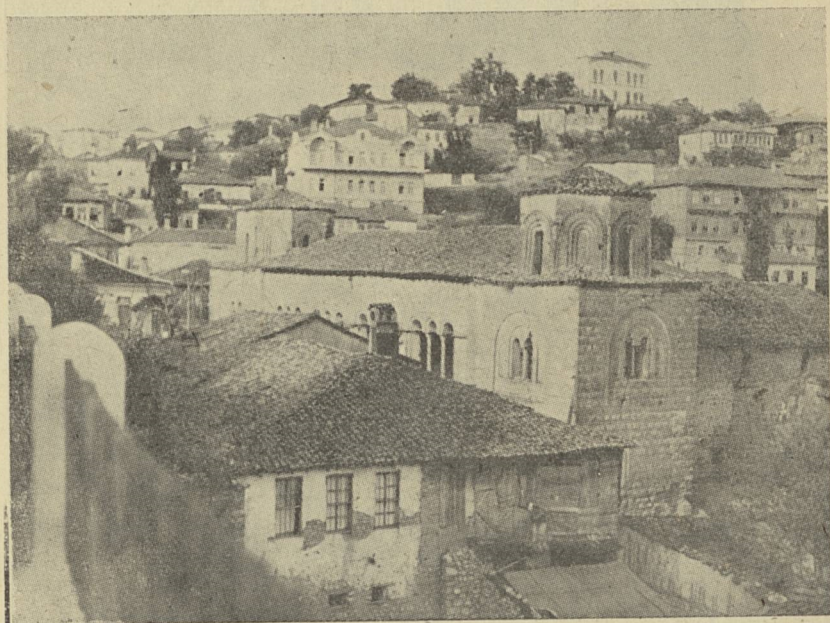
Т. К.

ИЗГЛЕДИ ОТЪ ОХРИДЪ

Снимка П. Савиновъ

На бръга на Охридското езеро. Група селяни отъ Охридско

Снимка П. Савиновъ

На преденъ планъ се вижда черквата „св. Богородица“

Другарство и вѣрность въ служба на Родината

Отъ кап. Л. Йордановъ

Българскиятъ народъ е спокоенъ, защото синоветъ му
бдятъ день и нощъ

Памятникътъ на Г. Сугаревъ

Ще се открие на Гергьовденъ

На 6 май, Гергьовденъ, сутринята при с. Паралово, Битолско, ще се състои едно малко тържество.

Въ този день, по инициативата на единъ комитетъ, ще се освети паметникъ на лобното му мѣсто, въ паметъ на революционера Георги Сугаревъ и неговитѣ 22 четници загинали за свободата на Македония. Поканени сж гости отъ Битоля.

Чешмата — паметникъ при с. Гявато

Въ подножието на Пелистеръ планина, между многото новоосвободени китни и хубави български селища е и с. Гявато, разположено до едноименниятъ си проходъ Гявато. Когато пѣтникъ минава презъ землището на това селище и навлезе изъ древниятъ български проходъ Гявато, не може да не му направи впечатление една голѣма чешма съ четири крана изъ които, по всѣко време, изобилно блика чиста, студена и кристална балканска вода.

Низкия релефъ на мраморната плоча на чешмата е изобразявалъ царь Самуилъ, отъ кждето и мѣстното население именува чешмата „Царь Самуилова“. Презъ днитѣ на робството престојпна сръбска ржка е искала да извади и унищожи тази плоча съ образа на българския царь Самуилъ и, понеже не е могла, изображението е било издраскано и зацапано. Плочата, обаче, днесъ е здрава и запазена, така както е билъ пазенъ и е здравъ българскиятъ духъ у мѣстното население.

НАДГРОБЕНЪ КРЪСТЪ

Надъ единъ любимъ учителъ

Пишатъ ни отъ с. Новаци, Битолско: На 27 т. м. по инициативата на Д. М. Ценовъ — срѣдищенъ директоръ, бѣше поставенъ желѣзенъ кръстъ на мѣстото, дето преди известно време почина учителя отъ с. Гермянъ, Христо А. Замбовски.

При това скромно, но сърдечно възпоменателно тържество присъствуваха учителитѣ отъ Новашката и Бачка общини заедно съ ученицитѣ, свещеникътъ и селяни. Произнесаха речи: Д. М. Ценовъ, срѣдишниятъ директоръ отъ с. Бачъ и км. намѣстникъ отъ с. Гермянъ. Поставиха се и венци отъ живи цвѣтя.

Културенъ животъ

Образувано ново читалище

Съобщаватъ ни отъ с. Църновецъ, Битолска околия, че въ сжщото село е образувано читалище подъ името „Юрданъ Пиперката“. За настоятелство на читалището сж избрани: председателъ П. Ил. Талевъ, подпредседателъ Доне Котовъ Илиевъ, секретаръ Стерю Блажевъ Талевъ и библиотекаръ Панде Ставревъ Петровъ.

Читалището си е купило радио-апаратъ, сумитъ за който сж събрани отъ населението по инициативата на учителитъ Игнатъ Хаджийски и Илия Милевъ,

Съобщава Игнатъ Хаджийски